

— pojęcie „obszar północny” oznacza obszar Republiki Cypru, nad którym rząd Republiki Cypru nie sprawuje rzeczywistej kontroli.

Czy zawieszenie stosowania *acquis communautaire* na obszarze północnym na mocy art. 1 ust. 1 dziesiątego protokołu do traktatu akcesyjnego z 2003 r. dotyczącego przystąpienia Cypru do Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uznaniu i wykonaniu przez sąd państwa członkowskiego orzeczenia wydanego przez sąd Republiki Cypru mający siedzibę na obszarze kontrolowanym przez rząd, dotyczącego nieruchomości gruntowej położonej na obszarze północnym, gdy o uznanie i wykonanie tego orzeczenia wniesiono na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 44/2001”), które stanowi część *acquis communautaire*?

2) Czy art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 uprawnia bądź zobowiązuje sąd państwa członkowskiego do odmowy uznania i wykonania orzeczenia wydanego przez sądy innego państwa członkowskiego, dotyczącego nieruchomości gruntowej położonej na obszarze tego drugiego państwa członkowskiego, nad którym rząd tego państwa członkowskiego nie sprawuje rzeczywistej kontroli? W szczególności, czy takie orzeczenie jest niezgodne z art. 22 rozporządzenia nr 44/2001?

3) Czy orzeczenie wydane przez sąd państwa członkowskiego mający siedzibę na obszarze tego państwa, nad którym rząd tego państwa sprawuje rzeczywistą kontrolę, dotyczące nieruchomości gruntowej położonej w tym państwie, na obszarze, nad którym rząd tego państwa nie sprawuje rzeczywistej kontroli, może być przedmiotem odmowy uznania i wykonania na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 na tej podstawie, że ze względów praktycznych orzeczenie to nie może zostać wykonane tam, gdzie nieruchomość jest położona, mimo iż orzeczenie to jest wykonalne na obszarze kontrolowanym przez rząd tego państwa członkowskiego?

4) Czy w sytuacji, gdy:

— przeciwko pozwanemu wydany został wyrok zaoczny;

— pozwany wszczął następnie przed sądem pochodzenia postępowanie w przedmiocie zaskarżenia wyroku zaocznego; lecz

— środek zaskarżenia został oddalony po przeprowadzeniu pełnej i sprawiedliwej rozprawy, w oparciu o uzasadnienie, że pozwany nie przedstawił żadnych przekonujących zarzutów (co w świetle prawa krajowego jest konieczne, aby wyrok mógł zostać uchylony);

pozwany ten może sprzeciwiać się wykonaniu pierwotnego wyroku zaocznego lub wyroku wydanego w przedmiocie sprzeciwu od tego wyroku na podstawie art. 34 ust. 2 rozporządzenia nr 44/2001, ze względu na okoliczność, że nie doręczono mu dokumentu wszczynającego postępowanie w czasie i w sposób umożliwiający mu przygotowanie obrony przed wydaniem pierwotnego wyroku zaocznego? Czy sytuacja ta wyglądałaby inaczej, gdyby przedmiotem rozprawy była jedynie analiza zarzutów podniesionych przez pozwanego przeciwko żądaniom pozwu?

5) Jakie okoliczności są istotne dla oceny, czy spełniona została przesłanka określona w art. 34 ust. 2 rozporządzenia nr 44/2001, tj. czy pozwanemu „doręczono dokument wszczynający postępowanie lub dokument równorzędny w czasie i w sposób umożliwiający mu przygotowanie obrony”? W szczególności:

a) czy w sytuacji, gdy pozwany rzeczywiście powziął wiedzę o dokumencie, znaczenie mają działania (lub zaniechania) pozwanego lub jego prawników, które miały miejsce po doręczeniu?

b) czy miałyby znaczenie, a jeżeli tak to jakie, określone zachowania pozwanego lub jego prawników lub napotkane przez nich trudności?

c) czy ma jakieś znaczenie okoliczność, że prawnik pozwanego mógł zgłosić uczestnictwo w postępowaniu przed wydaniem wyroku zaocznego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 r., L 12, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-423/07)

(2007/C 297/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Kukovec, pełnomocnik oraz M. Canal Fontcuberta, abogada)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie włączając do robót budowlanych, które stanowią przedmiot koncesji w ogłoszeniu o zamówieniu i specyfikacji zamówienia dotyczących przyznania koncesji na budowę, utrzymanie i zarządzanie przyłączeniami autostrady A-6 z Segowią i Avilą oraz budowę, utrzymanie i zarządzanie odcinkiem tej autostrady Villalba-Adanero, robót na które zostało następnie udzielone zamówienie, Królestwo Hiszpanii nie wypełniło zobowiązań, które ciążyą na nim na mocy art. 3 i art. 11 ust. 3, 6, 7, 11 i 12 dyrektywy 93/37/EWG⁽¹⁾ oraz na podstawie zasad traktatu WE, w szczególności zasad równego traktowania i niedyskryminacji;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy dekretu królewskiego nr 1724/1999 z dnia 5 listopada 1999 r. Ministerio de Fomento (ministerstwo infrastruktury i transportu) przyznało koncesję na budowę, utrzymanie i zarządzanie następującymi odcinkami płatnej autostrady: przyłączenie płatnej autostrady A-6 z Segowią oraz przyłączenie płatnej autostrady A-6 z Avilą oraz koncesję na utrzymanie i zarządzanie od 2018 r. płatną autostradą A-6 na odcinku Villalba-Adanero. Przy przyznawaniu tej koncesji udzielone zostało zamówienie na różne inne roboty budowlane, które nie były przedmiotem ogłoszenia, a których wartość przewyższała całkowitą wartość prac, będących przedmiotem ogłoszenia i które znajdowały się częściowo poza obszarem objętym koncesją.

Po pierwsze, Komisja twierdzi, że Królestwo Hiszpanii udzielając zamówienia na roboty budowlane bez uprzedniego ogłoszenia naruszyło art. 3 dyrektywy 93/37 i w rezultacie art. 11 ust. 3, 6, 7, 11 i 12 tej dyrektywy. Komisja zauważa, że wszystkie roboty budowlane, na które udziela się zamówienia powinny być przedmiotem publikacji w Dzienniku Urzędowym zgodnie z dyrektywą 93/37.

Po drugie, Komisja uważa, że zarówno w ogłoszeniu o zamówieniu jak i specyfikacji zamówienia nie było jakiegokolwiek informacji, która umożliwiłaby oferentom ubieganie się o roboty budowlane na odcinkach poza przyłączeniami do płatnej autostrady A-6 z Avilą i Segowią, na które udzielono następnie zamówienia. Komisja uznaje zatem, że władze hiszpańskie naruszyły zasadę równego traktowania akceptując ofertę, która w oczywisty sposób nie odpowiadała istotnym warunkom ustanowionym w opublikowanym ogłoszeniu o zamówieniu i specyfikacji zamówienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, str. 54).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court w dniu 14 września 2007 r. — Mark Horvath przeciwko Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-428/07)

(2007/C 297/36)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mark Horvath.

Strona pozwana: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs.

Pytania prejudycjalne

1) W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło zdecentralizowany system rządów, w którym państwowe organy centralne zatrzymują kompetencje do działania w stosunku do całego obszaru państwa członkowskiego w celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań państwa członkowskiego na mocy prawa wspólnotowego, w zakresie rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾ („rozporządzenie Rady”):

a) Czy państwo członkowskie może włączyć wymogi dotyczące utrzymania widocznych dróg, na których obowiązuje prawo przejścia/przejazdu do swoich standardów w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie art. 5 i załącznika IV do rozporządzenia Rady 1782/2003?